

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. P.**, bývajúceho v B.B.B., zastúpeného Mgr. E., advokátkou v N., proti žalovanej **A.**, bývajúcej v B.B. chatová oblasť M., P., zastúpenej JUDr. PaedDr. I., PhD., advokátom v B.B. **C, o zaplatenie 2.207,65 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 10 C 251/2011, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2012 sp. zn. 5 Co 272/2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2012 sp. zn. 5 Co 272/2012 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 10 C 251/2011-264 zo dňa 29.02.2012 uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1 026,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 07.05.2011 do zaplatenia a zaplatiť trovy konania v sume 61,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 755,27 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie v časti výroku o trovách konania a trovách právneho zastúpenia.

Voči rozsudku č.k. 1 C 251/2011-264, zo dňa 29.02.2012, ktorý bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu 17.04.2012, podal odvolanie tiež žalobca.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. júla 2012 sp. zn. 5 Co 272/2012 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v žalovanom napadnutej časti tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odmietol odvolanie žalobcu. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že odvolanie bolo podané prostredníctvom právnej zástupkyne elektronickou poštou dňa 03.05.2012 a následne doplnené originálom tohto odvolania dňa 07.05.2012. V zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia napádaného rozhodnutia. V tomto prípade táto zákonná lehota na podanie odvolania uplynula 02.05.2012 a bolo teda podané oneskorene. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím § 142 ods. 2 O.s.p., a vyslovil, že žiadny účastník nemá na náhradu trov konania právo, keďže žalovaná bola svojím odvolaním úspešná len čiastočne a navyše trovy odvolacieho konania si žalovaná uplatnila v nesprávnej výške tak ako to uviedol aj žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej zo dňa 24.05.2012.

Proti výroku o odmietnutí odvolania podal žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne dovolanie, ktoré zdôvodnila tým, že odvolanie podal včas. Ako uviedol odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 02. máj 2012. Žalobca podal odvolanie elektronickou poštou dňa 02.05.2012, teda v posledný deň lehoty, a podanie doplnil predložením originálu podania v zákonnej lehote. Z priložených výpisov pritom vyplýva, že podanie bolo s určitosťou odoslané 02.05.2012 o 23.33 hod., a preto nemôže byť pravdivé tvrdenie súdu, že podanie bolo podané elektronickou poštou dňa 3.5.2012. Pre nedostatok odôvodnenia je takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. novembra 2012 sp. zn. 1 Cdo 235/2012 dovolanie žalobcu odmietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Mal za to, že z doručeník založených v spise bolo preukázané, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania začala plynúť dňa 20. septembra 2012, kedy rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť a uplynula v sobotu 20. októbra 2012, preto posledným dňom na podanie dovolania bol pondelok 22. októbra 2012. Ak preto žalobca podal dovolanie na poštovú prepravu dňa 24. októbra 2012, podal ho oneskorene.

Ústavný súd Slovenskej republiky na základe sťažnosti podanej v lehote žalobcom prostredníctvom právnej zástupkyne žalobcu nálezom zo dňa 28. apríla 2014 sp. zn. IV. ÚS 445/2013 vyslovil, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 235/2012 a jeho uznesením z 27. novembra 2012 boli porušené. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 235/2012 z 27. novembra 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uložil povinnosť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky uhradiť žalobcovi trovy konania v sume 275,94 Eur na účet jeho právnej zástupkyne do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. Mal za preukázané, že dovolanie proti uzneseniu krajského súdu bolo podané žalobcom aj elektronickou formou dňa 22. októbra 2012, teda včas.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu; v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jeho dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Žalobca namietal, že v konaní mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci

procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Dovolaiteľ tvrdí, že trojdňová lehota na doplnenie podania urobeného telefaxom je lehotou procesnou, pre jej počítanie, plynutie a zachovanie platia ustanovenia § 55 O.s.p., § 57 O.s.p.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal odvolanie elektronickou poštou, pričom z výpisov, ktoré sa nachádzajú na č.l. 305 až 308 spisu možno spoľahlivo zistiť, že odvolanie bolo podané dňa 2. mája 2012 o 23.33 hod., teda v posledný deň odvolacej lehoty.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k názoru, že treba prisvedčiť žalobcovi a teda, že ním podané dovolanie je dôvodné.

Týmto nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odňal súd žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uvedená skutočnosť je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale zároveň je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu (§ 243b ods. 1 O.s.p.) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V B. 14. októbra 2015

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová